

**DECIZIA nr.151
din 17 martie 2016**

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.6 din Legea nr.460/2003 privind exercitarea profesiunilor de biochimist, biolog și chimist, înființarea, organizarea și funcționarea Ordinului Biochimiștilor, Biologilor și Chimiștilor în sistemul sanitar din România

Augustin Zegrean	- președinte
Valer Dorneanu	- judecător
Petre Lăzăroiu	- judecător
Mircea Ștefan Minea	- judecător
Daniel Marius Morar	- judecător
Mona-Maria Pivniceru	- judecător
Puskás Valentin Zoltán	- judecător
Tudorel Toader	- judecător
Ioana Marilena Chiorean	- magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ștefania Sofronea.

1. Pe rol se află soluținarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art.6 din Legea nr.460/2003 privind exercitarea profesiunilor de biochimist, biolog și chimist, înființarea, organizarea și funcționarea Ordinului Biochimiștilor, Biologilor și Chimiștilor în sistemul sanitar din România, excepție ridicată de Magdalina Cărăușu în Dosarul nr.978/113/2015 al Tribunalului Brăila – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr.1482D/2015.

2. La apelul nominal, răspunde avocat Geanina Voinea, pentru autoarea excepției de neconstituționalitate, cu împuternicire avocațială la dosar. Lipsește cealaltă parte. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului autorului excepției de neconstituționalitate, care solicită admiterea acesteia. În acest sens arată că legiuitorul este liber să instituie condiții pentru ocuparea unei profesii, însă reglementarea trebuie să nu fie discriminatorie. Totodată, arată că posibilitatea cumulului pensiei cu alte venituri nu este exclusă de legiuitor și, astfel,

exercitarea dreptului la muncă pentru persoanele care activează în domeniul privat nu poate fi îngrădită. Așadar, susține că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate în sensul că exercitarea profesiei de biolog în sistemul privat este condiționată, pe de-o parte, de deținerea titlului de doctor în științe și, pe de altă parte, de neîmplinirea vârstei de 65 ani de către femei, respectiv de 70 de ani de către bărbați. Depune concluzii scrise în acest sens.

4. Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, deoarece instituirea unor condiții pentru continuarea activității profesionale după împlinirea vârstei de pensionare nu contravine Constituției. Mai mult, criteriul vârstei nu se regăsește printre criteriile de discriminare așa cum sunt prevăzute de Constituție.

Curtea,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Sentința civilă nr.543 din 9 septembrie 2015, pronunțată în Dosarul nr.978/113/2015, **Tribunalul Brăila – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.6 din Legea nr.460/2003 privind exercitarea profesiunilor de biochimist, biolog și chimist, înființarea, organizarea și funcționarea Ordinului Biochimiștilor, Biologilor și Chimiștilor în sistemul sanitar din România.** Excepția a fost ridicată de reclamanta Magdalina Cărașu în cadrul soluționării unei cauze de contencios administrativ prin care aceasta a solicitat, ca prin hotărârea judecătorească ce se va pronunța, să fie obligată pârâta, Direcția de Sănătate Publică a Județului Brăila, la emiterea autorizației de liberă practică.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate**, autoarea acesteia susține, în esență, că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art.16 alin.(1) privind egalitatea în drepturi, art.41 privind dreptul la muncă și art.53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți. În acest sens, arată că intenția legiuitorului la elaborarea Legii nr.460/2003 nu a fost aceea de a limita

exercitarea profesiilor de biochimist, biolog și chimist până la 65 ani, așa cum rezultă din interpretarea istorico-teleologică a formei inițiale a proiectului de lege avizat favorabil de Consiliul Legislativ. Mai mult, și celelalte categorii profesionale care acționează în domeniul sănătății - medici, asistenți medicali, moașe își pot continua activitatea în sectorul privat fără a se limita vârsta la 65 ani. Prin urmare, consideră că se îngreșează dreptul la muncă pentru persoanele care activează în sectorul privat prin impunerea unei limite maxime de vârstă și/sau a deținerii titlului științific de doctor. În concluzie, susține că dispozițiile de lege criticate sunt neconstituționale în măsura în care sunt interpretate în sensul că exercitarea profesiei de biolog în sistemul privat este condiționată, pe de-o parte, de deținerea titlului de doctor în științe și, pe de altă parte, de neîmplinirea vârstei de 65 ani de către femei, respectiv de 70 de ani de către bărbați.

7. Tribunalul Brăila – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal opinează în sensul că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. Astfel, arată că „este adevărat că legiuitorul a omis să reglementeze și categoria persoanelor care au profesia de biolog, biochimist și chimist și care au depășit vârstele de 65/70 ani, însă acest aspect nu poate echivala cu încălcarea dispozițiilor constituționale invocate, chiar dacă, prin lipsa acestei reglementări, ar putea fi atinse drepturi constituționale”.

8. Potrivit prevederilor art.30 alin.(1) din Legea nr.47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

9. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând în acest sens considerentele Deciziei Curții Constituționale nr.223 din 2 aprilie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art.69 alin.(1) lit.c) și ale art.69¹ din Legea nr.360/2002 privind Statutul polițistului, dispoziții referitoare la menținerea polițiștilor în serviciu după împlinirea vârstei standard de pensionare.

10. **Avocatul Poporului** consideră că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale. Cu privire la art.16 alin.(1) din Constituție, apreciază că nu poate fi

reținută critica autoarei excepției de neconstituționalitate, deoarece, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, egalitatea nu este sinonimă cu uniformitatea, astfel încât situația juridică a anumitor categorii de persoane justifică aplicarea unui regim juridic diferit. Mai mult, criteriul vârstei nu se regăsește printre criteriile de discriminare enumerate de art.4 alin.(2) din Constituție, acesta având în speță doar natura unei condiții legale pentru exercitarea unei profesii, aplicabilă în mod egal tuturor persoanelor aflate în situații identice, respectiv acelora care se încadrează în ipoteza prevăzută de norma juridică. În ceea ce privește îngrădirea dreptului la muncă, apreciază că art.41 alin.(1) din Constituție nu se referă la obligația statului de a garanta efectiv accesul tuturor cetățenilor la toate profesiile, ci la posibilitatea concretă de alegere pe care o are fiecare cetățean, în condiții identice cu cele ale oricărei persoane. Cu alte cuvinte, alegerea profesiei este liberă din momentul în care condițiile solicitate pentru respectiva profesie sunt îndeplinite. În acest sens, stabilirea unor condiții pentru exercitarea profesiei de biochimist, biolog și chimist în sistemul sanitar reprezintă o condiție legală aplicabilă tuturor persoanelor aflate în aceeași situație, fără discriminare, astfel încât nu se poate susține că norma legală criticată încalcă art.41 sau art.53 din Constituție. În final, invocă Deciziile Curții Constituționale nr.1003 din 7 octombrie 2008 și nr.689 din 12 iunie 2008.

11. Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Curtea,

examinând actul de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentantului autoarei excepției și concluziile scrise depuse de aceasta, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr.47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art.146 lit.d) din Constituție, precum și ale art.1 alin.(2), ale art.2, 3, 10 și 29 din Legea nr.47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art.6 din Legea nr.460/2003 privind exercitarea profesiunilor de biochimist, biolog și chimist, înființarea, organizarea și funcționarea Ordinului Biochimiștilor, Biologilor și Chimiștilor în sistemul sanitar din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.836 din 25 noiembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care au următorul conținut: *„Biochimiștii, biologii și chimiștii din sistemul sanitar, care au titlul de doctor în științe și care îndeplinesc condițiile privind vârsta standard de pensionare, pot continua activitatea profesională, la cerere, până la vârsta de 65 de ani, femeile, și de 70 de ani, bărbații, prin prelungiri anuale, în condițiile prevăzute la art. 3 alin. (1), numai cu acordul angajatorului.”*

14. Autoarea excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor constituționale ale art.16 alin.(1) privind egalitatea în drepturi, ale art.41 privind dreptul la muncă și ale art.53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că exercitarea profesiunilor de biochimist, biolog și chimist în sistemul sanitar este autorizată de Ministerul Sănătății. Astfel, potrivit art.3 alin.(1) din Legea nr.460/2003, *„Exercitarea profesiunilor de biochimist, biolog și chimist în sistemul sanitar se face pe baza autorizației de liberă practică, care se acordă de Ministerul Sănătății pe baza următoarelor acte: a) diplomă eliberată de o instituție de învățământ superior de profil biochimic, biologic sau chimic, recunoscută de lege; b) certificat de cazier judiciar; c) certificat de sănătate; d) avizul Ordinului Biochimiștilor, Biologilor și Chimiștilor.”* Art.4 alin.(1) din aceeași lege prevede că *„Profesiunile de biochimist, biolog și chimist pot fi practicate în unități sanitare publice sau private și în instituții de învățământ și cercetare cu profil biomedical.”*

16. În ceea ce privește critica raportată la art.16 alin.(1) din Constituție privind egalitatea în drepturi, Curtea reține că autoarea excepției susține că dispozițiile de lege criticate instituie discriminări față de alte categorii profesionale din domeniul sănătății care își pot continua activitatea după vârsta de pensionare, fără a fi limitate la vârsta de 65 ani. Cu privire la această critică, Curtea observă că biochimisții, biologii și chimiștii din sistemul sanitar își desfășoară activitatea în condițiile prevăzute de Legea nr.460/2003, iar art.6 prevede că aceștia se pensionează la împlinirea vârstei standard de pensionare. Potrivit art.53 alin.(1) din Legea nr.263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.852 din 20 decembrie 2010, *„Vârsta standard de pensionare este de 65 de ani pentru bărbați și 63 de ani pentru femei. Atingerea acestei vârste se realizează prin creșterea vârstelor standard de pensionare, conform eșalonării prevăzute în anexa nr. 5.”* Prin dispozițiile de lege criticate, legiuitorul a acordat posibilitatea continuării activității biochimistilor, biologilor și chimiștilor din sistemul sanitar, care au titlul de doctor în științe, până la împlinirea vârstei de 65 ani pentru femei și 70 ani pentru bărbați.

17. Celorlalte categorii profesionale din sistemul medical la care face referire autoarea excepției de neconstituționalitate – medici, farmaciști, asistenți medicali li se aplică, cu privire la vârsta de pensionare, alte reglementări speciale, potrivit cărora aceștia se pensionează la împlinirea vârstei de 65 ani, după cum urmează: *„Medicii se pensionează la vârsta de 65 de ani, indiferent de sex”* [potrivit art.391 alin.(1) din Legea nr.95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.652 din 28 august 2015, care face parte din titlul XII al legii, denumit *„Exercitarea profesiei de medic. Organizarea și funcționarea Colegiului Medicilor din România”*]; *„Farmaciștii, indiferent de sex, se pensionează la vârsta de 65 de ani”* [potrivit art.575 alin.(1) din Legea nr.95/2006, care face parte din titlul XIV al Legii nr.95/2006, denumit *„Exercitarea profesiei de farmacist. Organizarea și funcționarea Colegiului Farmaciștilor din România”*]; *„Asistenții medicali generaliști, moașele și asistenții medicali se pensionează la vârsta de 65 de ani, indiferent de sex”* [potrivit art.22 alin.(4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.144/2008 privind

exercitarea profesiei de asistent medical generalist, a profesiei de moașă și a profesiei de asistent medical, precum și organizarea și funcționarea Ordinului Asistenților Medicali Generaliști, Moașelor și Asistenților Medicali din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.785 din 24 noiembrie 2008, cu modificările ulterioare, aprobată cu modificări prin Legea nr.53/2014].

18. Având în vedere aceste reglementări, reiese că vârsta de pensionare prevăzută de lege pentru categoria biochimiștilor, biologilor și chimiștilor din sistemul sanitar este vârsta standard de pensionare, potrivit art.53 alin.(1) din Legea nr.263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, iar, spre deosebire de aceasta, pentru celelalte categorii profesionale din sistemul sanitar la care se raportează autoarea excepției, legiuitorul a prevăzut vârsta de pensionare de 65 ani, indiferent de sex.

19. Totodată, Curtea observă că prevederi de lege speciale referitoare la condițiile în care se poate continua activitatea profesională în **unități sanitare publice** după împlinirea vârstei de pensionare sunt instituite de legiuitor pentru anumite categorii profesionale, cum sunt: medici, farmaciști, biochimiști, biologi și chimiști, asistenți medicali generaliști, moașe și asistenți medicali. Astfel, potrivit art.391 alin.(3) din Legea nr.95/2006, în unitățile sanitare publice, medicii membri titulari sau membrii corespondenți ai Academiei Române și ai Academiei de Științe Medicale, profesorii universitari și cercetătorii științifici gradul I, doctorii în științe medicale, care desfășoară activități medicale, pot continua, la cerere, activitatea medicală până la împlinirea vârstei de 70 de ani; potrivit art. 575 alin.(2) din Legea nr.95/2006, în unitățile sanitare publice, farmaciștii, membri titulari și membri corespondenți ai Academiei Române și ai Academiei de Științe Medicale, profesorii universitari, cercetătorii științifici gradul I, doctorii în științe farmaceutice, care desfășoară activități farmaceutice, pot continua, la cerere, activitatea până la împlinirea vârstei de 70 de ani.

20. Prin urmare, Curtea constată că atât vârsta de pensionare, cât și limita de vârstă până la care se poate continua activitatea profesională în unitățile sanitare publice, după îndeplinirea condițiilor de pensionare, sunt stabilite diferit de legiuitor pentru categoriile profesionale invocate de autoarea excepției. Astfel, biochimiștii,

biologii și chimiștii din sistemul sanitar pot continua activitatea profesională până la vârsta de 65 de ani, femeile, și de 70 de ani, bărbații, iar medicii și farmaciștii – care, potrivit legii, se pensionează la vârsta de 65 ani - pot continua activitatea profesională, în unități sanitare publice, până la 70 ani.

21. Potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, principiul egalității în fața legii, consacrat prin art.16 din Constituție, presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. (A se vedea Decizia nr.1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.69 din 16 martie 1994). Aplicând aceste considerente de principiu la speța de față, având în vedere faptul că, sub aspectul vârstelor de pensionare, categoriile profesionale invocate de autoarea excepției nu sunt în aceeași situație juridică, Curtea constată că tratamentul juridic aplicabil cu privire la vârsta limită până la care se poate continua activitatea profesională poate varia, în funcție de opțiunea legiuitorului. Așadar, este neîntemeiată critica de neconstituționalitate privind încălcarea principiului egalității în fața legii, consacrat de art.16 din Constituție, astfel cum a fost dezvoltat în jurisprudența Curții Constituționale, în ceea ce privește vârsta de pensionare.

22. Referitor la critica de neconstituționalitate raportată la art.41 din Constituție privind dreptul la muncă, Curtea reține că, potrivit jurisprudenței sale, dreptul la muncă include, după cum indică și prevederea constituțională, libertatea alegerii profesiei, a meseriei sau a ocupației, libertatea alegerii locului de muncă, protecția socială a muncii, retribuirea pentru munca depusă, dreptul la negocieri colective, dreptul la repaus săptămânal și la concediu de odihnă plătit etc., toate aceste drepturi componente fiind stabilite prin lege (Decizia nr.542 din 27 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.661 din 1 august 2006). Cu privire la art.41 alin.(1) din Constituție, Curtea a mai reținut, prin Decizia nr.545 din 7 decembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.85 din 25 ianuarie 2005, că acest text constituțional nu poate fi interpretat în sensul că oricând orice persoană poate opta pentru exercitarea unei profesii ori a unei meserii sau pentru

alegerea oricărui loc de muncă fără a avea pregătirea și calificarea corespunzătoare ori fără a face dovada că a obținut avizul, autorizația sau atestatul, în cazul în care pentru exercitarea unei profesii sau meserii se cere, pe lângă absolvirea studiilor ori calificarea necesară, și acest lucru. Obținerea acestor avize, autorizații sau atestări este motivată de specificul fiecărei profesii sau meserii care presupune o calificare corespunzătoare, precum și anumite aptitudini pe care cel ce dorește să exercite acea meserie sau profesie trebuie să le aibă, tocmai pentru îndeplinirea sarcinilor de la locul de muncă ales.

23. Dispozițiile de lege criticate prevăd că **biochimiștii, biologii și chimiștii din sistemul sanitar**, care au titlul de doctor în științe și care îndeplinesc condițiile privind vârsta standard de pensionare, pot continua activitatea profesională, la cerere, până la vârsta de 65 de ani, femeile, și de 70 de ani, bărbații, prin prelungiri anuale, în condițiile prevăzute la art. 3 alin. (1), numai cu acordul angajatorului. Curtea observă că textul criticat prevede posibilitatea biochimiștilor, biologilor și chimiștilor din sistemul sanitar de a-și continua activitatea profesională, la cerere, după împlinirea vârstei standard de pensionare, în anumite condiții cumulative, și anume: dețin titlul de doctor în științe; până la vârsta maximă de 65 de ani, femeile, și de 70 de ani, bărbații; prin prelungiri anuale, în condițiile prevăzute la art.3 alin.(1) din lege, ce prevede eliberarea autorizației de liberă practică, care se acordă de Ministerul Sănătății; acordul angajatorului.

24. Curtea constată că textul de lege criticat nu distinge între sistemul sanitar public și sistemul sanitar privat, așadar, toate aceste condiții, inclusiv condiția de a deține titlul de doctor în științe, precum și limita de vârstă până la care se poate continua activitatea profesională după împlinirea vârstei de pensionare se aplică atât biochimiștilor, biologilor și chimiștilor care solicită continuarea activității profesionale în unitățile sanitare publice, cât și celor care solicită continuarea activității profesionale în unitățile sanitare private.

25. Curtea mai reține că, așa cum reiese din prevederile art.1 alin.(3) și art.3 alin.(1) din Legea nr.460/2003, exercitarea profesiunilor de biochimist, biolog și chimist în sistemul sanitar este autorizată de Ministerul Sănătății, care acordă

autorizația de liberă practică. Totodată, potrivit art.4 alin.(1) din aceeași lege, profesiunile de biochimist, biolog și chimist pot fi practicate **în unități sanitare publice sau private** și în instituții de învățământ și cercetare cu profil biomedical.

26. Așa cum s-a reținut la paragraful 19 al prezentei decizii, legiuitorul a instituit condițiile în care se poate continua activitatea profesională în unități sanitare publice după împlinirea vârstei de pensionare pentru medici și farmaciști. Instituirea unor asemenea condiții aplicabile sistemului sanitar public intră în competența legiuitorului de a legifera, acesta fiind liber să stabilească anumite condiții de studii sau limite de vârstă până la care se poate continua activitatea profesională în unitățile sanitare publice.

27. Pe de altă parte, în ceea ce privește posibilitatea continuării activității profesionale **în unități sanitare private** după împlinirea vârstelor de pensionare prevăzute de lege pentru fiecare categorie profesională din sistemul medical, Curtea constată că legiuitorul nu a impus nicio limită de vârstă până la care se poate continua activitatea profesională sau vreo condiție suplimentară de studii referitoare la activitatea profesională a medicilor [art.391 alin.(4) din Legea nr.95/2006], farmaciștilor [art.575 alin.(4) din Legea nr.95/2006], asistenților medicali generaliști, moașelor și asistenților medicali [art.391 alin.(4) din Legea nr.95/2006], ci doar, evident, condiția obținerii autorizației sau avizelor anuale cerute de lege pentru fiecare categorie profesională și condiția asigurării de răspundere civilă pentru greșeli în activitatea profesională.

28. Însă, în cazul dispozițiilor de lege criticate - art.6 din Legea nr.460/2003, care impun limită de vârstă până la care se poate continua activitatea profesională după împlinirea vârstei de pensionare, precum și condiția deținerii titlului de doctor în științe, fără a distinge între situația continuării activității în sistemul medical public și situația continuării activității în sistemul medical privat, Curtea constată că biochimiștii, biologii și chimiștii care au depășit vârsta standard de pensionare și care nu dețin titlul de doctor în științe nu pot continua activitatea profesională în unități sanitare private, chiar dacă ar îndeplini celelalte condiții prevăzute de lege (autorizația de liberă practică acordată de Ministerul Sănătății, prin prelungiri anuale și acordul angajatorului). De

asemenea, chiar dacă ar deține titlul de doctor în științe, biochimiștii, biologii și chimiștii nu pot continua activitatea în unități sanitare private după împlinirea vârstei de 65 ani pentru femei și de 70 ani pentru bărbați.

29. Or, dacă reglementarea criticată are o justificare obiectivă și rațională pentru biochimiștii, biologii și chimiștii care doresc continuarea activității profesionale în sistemul sanitar public, după împlinirea vârstei standard de pensionare, legiuitorul având libertatea de a stabili condițiile pentru continuarea activității profesionale în sistemul public, așa cum a procedat cu celelalte categorii din sistemul medical, reglementarea criticată nu este justificată, nefiind bazată pe considerente obiective și raționale, în ceea ce privește biochimiștii, biologii și chimiștii care solicită continuarea activității profesionale în unitățile sanitare private. Astfel, interdicția aplicabilă biochimiștilor, biologilor și chimiștilor din sistemul medical de a-și continua activitatea profesională în unități sanitare private după împlinirea vârstei standard de pensionare, dacă nu dețin titlul de doctor în științe, precum și interdicția absolută de a-și continua activitatea profesională în unități sanitare private după împlinirea vârstei de 65 ani pentru femei și de 70 ani pentru bărbați, nu au nicio justificare obiectivă și rațională, în situația îndeplinirii celorlalte condiții prevăzute de textul de lege criticat (prelungiri anuale ale autorizației de liberă practică acordate de Ministerul Sănătății), ceea ce conduce la încălcarea dreptului la muncă al acestor persoane.

30. Așa cum a reținut Curtea Constituțională prin Decizia nr.545 din 7 decembrie 2004, precitată, obținerea unor avize, autorizații sau atestări pentru exercitarea unor profesii este motivată de specificul fiecărei profesii sau meserii care presupune o calificare corespunzătoare, precum și anumite aptitudini pe care cel ce dorește să exercite acea meserie sau profesie trebuie să le aibă, tocmai pentru îndeplinirea sarcinilor de la locul de muncă ales. Însă, în speța de față, dispozițiile de lege criticate impun pentru biochimiștii, biologii sau chimiștii din sistemul medical limite de vârstă și condiția de deținere a titlului de doctor în științe, pentru continuarea activității în unități sanitare private, ceea ce reprezintă negarea libertății de exercitare a profesiei, fără a avea nicio justificare obiectivă și rațională, conducând astfel la

încălcarea dispozițiilor art.41 alin.(1) din Constituție privind dreptul fundamental la muncă.

31. Mai mult, Curtea reține că aceste interdicții nu sunt prevăzute de lege pentru celelalte categorii profesionale din sistemul medical, care își pot continua activitatea profesională după împlinirea vârstei de pensionare în unități sanitare private, doar cu condiția obținerii avizelor anuale prevăzute de lege pentru fiecare categorie în parte și a asigurării de răspundere civilă, pentru greșeli în activitatea profesională, încheiată pentru anul respectiv. Așadar, pentru celelalte categorii profesionale din sistemul medical, aceste două condiții, și anume obținerea avizelor anuale prevăzute de lege și asigurarea de răspundere civilă, pentru greșeli în activitatea profesională, încheiată pentru anul respectiv sunt necesare, dar și suficiente pentru continuarea activității profesionale în sistemul medical privat.

32. În consecință, Curtea constată că sintagmele „care au titlul de doctor în științe” și „până la vârsta de 65 de ani, femeile, și de 70 de ani, bărbații” cuprinse în textul art.6 din Legea nr.460/2003 sunt constituționale în măsura în care se aplică doar biochimistilor, biologilor și chimiștilor din sistemul medical care solicită continuarea activității profesionale în unitățile sanitare publice. Așadar, urmează ca, pentru biochimistii, biologii și chimiștii care solicită continuarea activității profesionale după împlinirea vârstei standard de pensionare, în unitățile sanitare private, să fie necesare și suficiente obținerea prelungirilor anuale, în condițiile prevăzute la art.3 alin.(1) din Legea nr.460/2003, adică autorizația de liberă practică emisă de Ministerul Sănătății și acordul angajatorului.

33. În final, cât privește critica de neconstituționalitate raportată la art.53 din Constituție privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, Curtea constată că analizarea acesteia nu mai este necesară, din moment ce s-a reținut încălcarea dreptului la muncă, drept fundamental prevăzut de art.41 alin.(1) din Constituție.

34. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art.146 lit.d) și al art.147 alin.(4) din Constituție, precum și al art.1-3, al art.11 alin.(1) lit.A.d) și al art.29 din Legea nr.47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

Decide:

Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Magdalena Căraușu în Dosarul nr.978/113/2015 al Tribunalului Brăila – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și constată că sintagmele „care au titlul de doctor în științe” și „până la vârsta de 65 de ani, femeile, și de 70 de ani, bărbații”, cuprinse în textul art.6 din Legea nr.460/2003 privind exercitarea profesiunilor de biochimist, biolog și chimist, înființarea, organizarea și funcționarea Ordinului Biochimiștilor, Biologilor și Chimiștilor în sistemul sanitar din România, sunt constituționale în măsura în care se aplică doar biochimiștilor, biologilor și chimiștilor din sistemul sanitar care solicită continuarea activității profesionale în unitățile sanitare publice.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Tribunalului Brăila – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 17 martie 2016.